החברה לשיקום המלאכה

בית בנימיני המרכז לקרמיקה עכשווית חוגג 5 שנים להקמתו וכחלק ממגוון פעילויות לציון התאריך מוצגת במקום התערוכה "החברה לשיקום המלאכה בתל אביב-יפו". תערוכה עליה עבדו במשותף רועי פביאן, אדריכל-חוקר-אמן ואמיר ויזר אוטודידקט-מעצב-יוצר. התערוכה, שאותה אצרה שלומית באומן מציגה שלושה אלמנטים פיסוליים שעוסקים בהיסטוריה האדריכלית-יצרנית-חומרית של קריית המלאכה. לאחר ביקור והתרשמות אישית שוחחתי עם רועי פביאן על מנת שירחיב מעט על התערוכה.

צורה ויזואלית של חתך טיפוסי של מבני קרית המלאכה. צורה שהינה תמצית גרפית של המקום. הצורה לקוחה מהתכניות האדריכליות והחומר גם הוא היה קיים. ויזר מצא את שאריות העץ בשכונה בסיבוב שערך שם לפני כשנה ואת הברזל הישן אספו ממגרש ברזל

מימין: רפפות עשויות משאריות של לוחות גבס ששימשו את ויזר ופביאן להגנת רצפת הסטודיו בזמן העבודה על התערוכה. משמאל: תמצית הצורה האדריכלית של מבני קריית המלאכה עשויה מבטון

מבנה אדריכלי פולי עשוי מהדפסה של תכניות סטטוטוריות שהודפסו על ניר פרגמנט

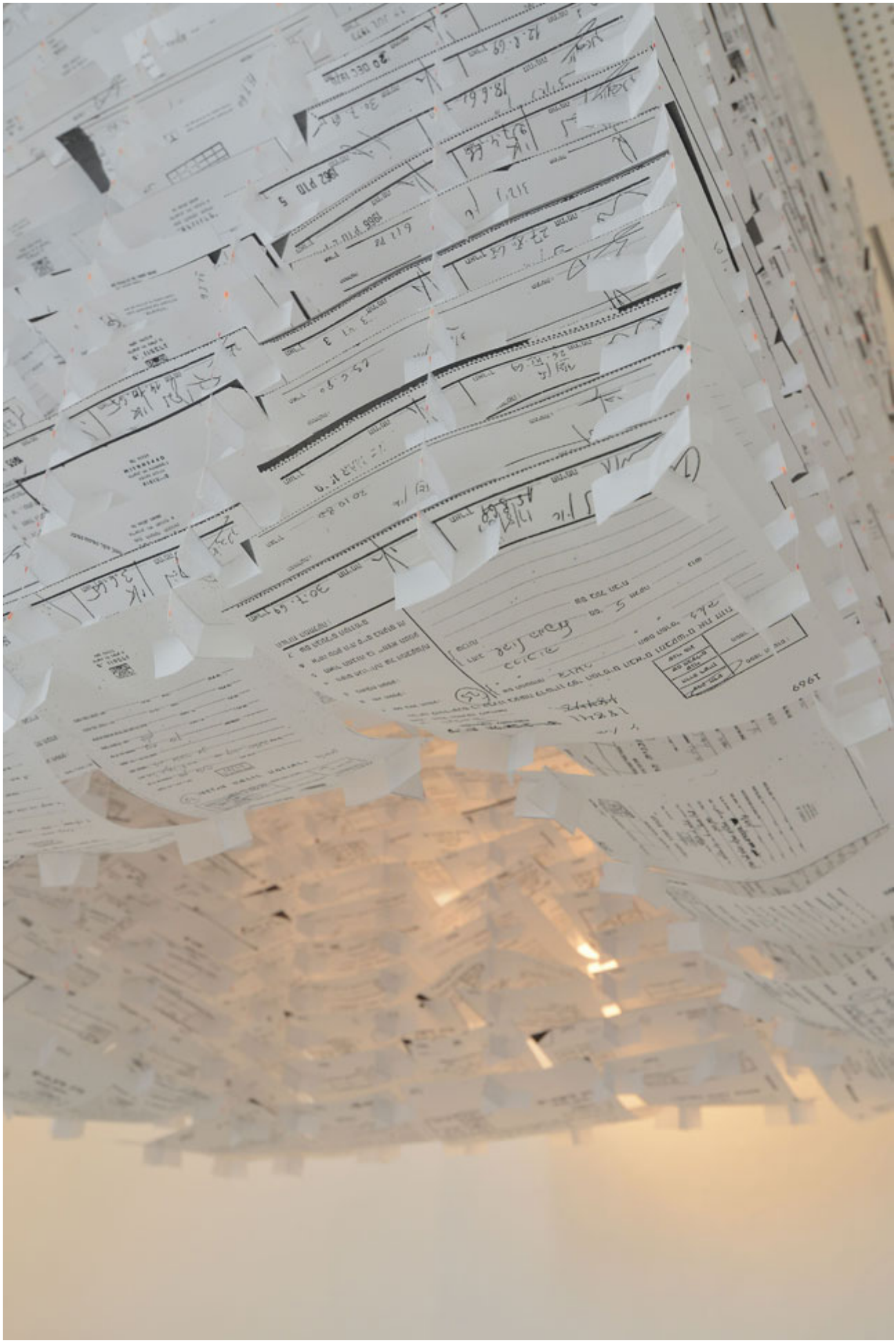

מחברים עדינים וביניהם שזורים חוטים דקים מחברים בין נירות הפרגמנט ומזכירים עולמות תוכן של תפירה ותכשיטנות

///

פביאן אדריכל שעוסק במחקר אדריכלי עובד מול לקוחות כמו עירית תל אביב ואיגוד האמנים ומלמד גיאוגרפיה והיסטוריה של תרבות במרחב העירוני באוניברסיטת בן גוריון. הוא הציג בשנים האחרונות שתי תערוכות אמנות נוספות בגלריית אלפרד, ובגלריית ברבור בכולן קיים קשר חזק למקום. כשנכנסתי לחלל התערוכה היה נראה שהאלמנטים נטועים חזק מאוד בסביבתם וקשה היה לי לדמיין אותם בסביבה אחרת. לשאלתי איך ניתן לרכוש יצירת אמנות שמחוברת בצורה כל כך טוטאלית למקום מסוים משיב פביאן ״כל עבודת אמנות מתייחסת למקום אך באותה מידה היא צריכה גם לעמוד ברשות עצמה. נניח למשל כמו מסיכה אפריקאית שיש לה הקשר תרבותי חברתי שלא לאמר רוחני מאוד חזק למקום בו נוצרה ובכל זאת היא עומדת גם בזכות עצמה. או שהיא עובדת מבחינה אסתטית או שלא״.

פביאן וויזר שיתפו פעולה בעבר בפרויקטים בהם פביאן היה אדריכל וויזר נגר אמן מבצע. ויזר עושה לרוב שימוש בחומרי גלם זמינים (עץ בשימוש חוזר) בעבודות שלו, והחיבור עם פביאן שניגש לפרויקטים מתוך התייחסות לקיים מתבקש. הפעם פביאן אמנם הוביל את תחילת הפרויקט מתוקף המחקר שערך אך בהמשך נוצר דיאלוג אמנותי שווה בין השניים ״עושים ביחד, מדברים ביחד, מתכננים ובונים יחד בצעדים קטנים. באופן טבעי כל אחד חזק בדברים מסוימים ולכן יש מקומות שאני הייתי יותר דומיננטי יש מקומות שאמיר. ובשלב מסוים היה בעל מלאכה נוסף שעזר לנו אוריה ליפשיץ, מסגר״

בכניסה קיבל את פני אלמנט קישוטי מפואר שירד מהתקרה, כולו עשוי מנירות פרגמנט ובחיבורים שמזכירים מלאכה עמלנית עדינה מתחום התכשיטנות. משם ניתן היה לראות שתי נקודות תצפית החוצה. אלו סומנו על ידי מספר רפפות ״שהן גם דקורטיביות וגם פונקציונאליות נותנות צל ופרטיות״ לגבי בחירת החומר מהן עשויות ״הייתה התלבטות מאיזה חומר לעשות אותן והתשובה הגיעה מפלטות הגבס ששימשו הגנה לרצפה כשריתכנו את שאר האובייקטים״. בנוסף ישנם אלמנטים נוספים שמוצבים על הקירות מול הפתחים. ״צורתם היא האב טיפוס של חתך של שנים עשר המבנים בקרית המלאכה. צורה ממנה בנו את כל המבנים ואותה הגדילו או הקטינו היא יכולה לשמש למפעל לייצור טנקים או לדירה עדינה, מעין רנטגן של המקום״. פביאן וויזר ביטאו אותה בשלושה חומרים: עץ, ברזל ובטון.

אם בתערוכה "בית אליושה-Maison Domino" בגלריית אלפרד ייצר פביאן דיאלוג בין ההסטוריה האמיתית להסטוריה המפוברקת, כאן בבית בנימיני ביקשו וויזר ופביאן לייצר את הדיאלוג בין החוץ לפנים. את הקשר בין בעל המלאכה שיוצר אבי טיפוס, תבניות ומוצרים לבין המקום בו הוא יוצר. לאחר ישיבה על הגג של בית בנימיני מתבוננת מהופנטת על המבנים האפורים הברוטליסטיים של קרית המלאכה, חזרתי פנימה לחלל הנקי ולצורות המתומצתות בקווים ובחומר ואהבתי את הדמיון המאזן בין השניים, בין החוץ לפנים ובין הקיים לחדש.

///

"החברה לשיקום המלאכה בתל אביב-יפו״ נעילה ב- 30/7/2016, בית בנימיני, רחוב העמל 17 תל אביב

///

עם קשר ובלי קשר עבודה אחת שאהבתי השבוע >

Shivering Bowls by Nendo, מוצגות עכשיו בתערוכה The space in between, במוזיאון העיצוב בחולון

פוסטים נוספים

בית הקרמיקה | אספני הכיסאות | הרשימה המילאנזית השניה שלי | מקצוע: מייקרית

פוסט פורסם בתאריך 24 ביולי 2016

[http://www.upcyclish.com/2016/07/24/%d7%94%d7%97%d7%91%d7%a8%d7%94-%d7%9c%d7%a9%d7%99%d7%a7%d7%95%d7%9d-%d7%94%d7%9e%d7%9c%d7%90%d7%9b%d7%94/]

בקטגוריה אמנות המיחדוש וסומן בתגיות שאריות עץ, חומר גלם זמין, רועי פביאן, אמיר ויזר, בית בנימיני, ברזל ישן, nendo.